

Hicaz makamında Nefes

DEVİRİ HİNDİ

[♩ = 104] Lâ mekân — e — li — n den mû sa — fir — gel —

di — m şu fe na — mül kü — ne

bas tım ka — de me — me —

NEFES¹⁾

1
Lâmekân elinden müsafir geldim
Şu fena mülküne basdım kademe
Nerenin selâmın getirdin dersin
Elest bezminden geldim bu deme

3
Şu fena mülküne gelip gitmeden
Can tohumu derler ekip biçmeden
Makamım kaldırıp tamam etmeden
Arş yüzünden yönüm döndüm kibleme

5
Ben babamı kucağımda uyuttum
Kudret südile emzirdim büyüttüm
Muhkem tutup kalbim evin arıttım
Şimdi gelmiş sultan olmuş obama

2
Şu fena mülküne gelip giderken
Sarüban olup Hak katarın yederken
Çamurun yoğurup balçık ederken
Arkam ile su taşıdım Ademe

4
Kiblem beni ben kiblemi bilüptür
Enbiya evliya ondan gelüptür
Ben bilirim anam benden oluptur
Ol vakitte nikâh kıydım anama

6
Ben obam içinde baki can idim
İlim idim nur idim iman idim
Cümle evliyaya ben canan idim
On sekiz bin halkı koydum obama

7
Ahmet erenlerin izin izleriz
Can evinde cananımız gözleriz
On iki İmam Şahmerdanı özleriz
Nurları göründü o dem dideme

1) Bu Nefesi söyleyen Dokakin zade Ahmet Bey — ki (Ahmet Sarüban) adıyla meşhur ve (Melâmiyei Hayramiye) tarikatine mensup bir şairdir — Bektaşılıkla alakası olmadığı hâlde Bektaşlılar nasılsa bu Nefesi benimsemişlerdir.